

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/48/2022
Identifikačné číslo spisu:	1320210296
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1320210296.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Emila Klemaniča a JUDr. Martina Bargela, na neverejnom zasadnutí konanom 24. januára 2024 v Bratislave, v trestnej veci obvineného G. E., pre obzvlášť závažný zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/40/2021, z 31. augusta 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. E. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6Tk/3/2020, z 1. júna 2021 bol obvinený G. E. uznaný za vinného, a to: v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona; v bodoch 1/ - 6/ z pokračovacieho prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona; v bodoch 2/ - 3/ z pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Trestného zákona; v bodoch 3/ - 6/ z pokračovacieho prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201a Trestného zákona; v bode 7/ zo zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a v bodoch 8/ a 9/ z pokračovacieho zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ od presne nezisteného času roku 2017 do presne nezisteného času roku 2019 v rodinnom dome č. XXXX v obci R. D. C., okres U. G. U. H. sa svojej maloletej dcéry V. S., nar. X. K. XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, opakovane dotýkal na intímnych miestach v snahe dosiahnuť sexuálne uspokojenie tak, že jej ohmatával prsia, prirodzenie a zadok, spával s maloletou dcérou na manželskej posteli, kde ju večer pred spaním zozadu objímal a chytal za prirodzenie, na maloletú mal neustále nevhodné slovné sexuálne narážky, že má dobré prsia a zadok, že sa už stala ženou, prikazoval jej obliekať si obťažlivé a vyzývavé oblečenie, ktoré jej aj sám kupoval, čím obvinený výrazným spôsobom narušil psychosexuálny vývin maloletej, v dôsledku čoho sa u maloletej vyvinula posttraumatická stresová porucha s následnou depresívnou poruchou ťažkého stupňa so závažnými

somatickými a inými príznakmi, ktorých intenzita výrazným spôsobom obmedzila maloletú V. S., nar. X. K. XXXX v bežnom spôsobe života a vyžaduje si u maloletej následnú psychiatrickú, psychoterapeutickú a somatickú odbornú starostlivosť a obvinený ovplyvnil tiež vzťah maloletej k všeobecne platným spoločenským normám regulujúcim sexuálne správanie,

v bode 2/ dňa 1. januára 2018 sa z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete Skype, vystupujúc pod užívateľským menom G. G., skontaktoval s maloletou E. J, nar. XX. C. XXXX, vystupujúcou pod užívateľským menom Y. XXX(M.:Y.), pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 21. februára 2018, obvinený zistil, že maloletá má 16 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú neustále sexuálne narážky, posielal jej fotografie svojho penisu a videá, na ktorých masturboval aj s vyvrcholením, fotografie zobrazujúce sexuálny styk medzi mužom a ženou, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku a žiadal ju za účelom svojho sexuálneho uspokojenia o vyhotovenie a zaslanie fotografií jej tela s obnaženými pohlavnými orgánmi bez tváre, čomu maloletá na naliehanie obvineného vyhovel a dňa 2. januára 2018 vyhotovila detailnú fotografiu svojho obnaženého prsníka, ktorú zaslala obvinenému, dňa 3. januára 2018 vyhotovila a zaslala obvinenému svoju fotografiu spodnej časti tela v spodnom prádle a dňa 6. januára 2018 na naliehanie obvineného vyhotovila a zaslala obvinenému fotografiu svojej obnaženej spodnej časti tela s detailným záberom na prirodzenie,

v bode 3/ dňa 27. decembra 2017 sa z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete Skype, vystupujúc pod užívateľským menom G. G., skontaktoval s maloletou M. O., nar. X. G. XXXX, vystupujúcou pod užívateľským menom G. (G.), pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 15. júna 2018, obvinený zistil, že maloletá má 13 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú neustále sexuálne narážky, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku, maloletú žiadal za účelom svojho sexuálneho uspokojenia o vyhotovenie a zaslanie fotografií jej tela s obnaženými pohlavnými orgánmi, čomu maloletá na naliehanie obvineného vyhovel a dňa 2. januára 2018 vyhotovila detailnú fotografiu svojho obnaženého zadku, ktorú zaslala obvinenému, dňa 5. januára 2018 vyhotovila a zaslala obvinenému detailnú fotografiu svojho obnaženého prirodzenia a dňa 24. marca 2018 vyhotovila a zaslala obvinenému detailnú fotografiu svojho obnaženého zadku,

v bode 4/ dňa 2. septembra 2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete X..K..D..E. pod užívateľským menom „G.“ komunikáciu s nestotožnenou osobou vystupujúcou pod užívateľským menom „U.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 3. februára 2019, obvinený zistil, že maloletá má 12 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú neustále sexuálne narážky, chcel vedieť, či sexuálne žije, ako sa robí, čím sa robí, uviedol, že jeho zaujímajú dievčatá okolo 12 rokov, že hľadá nejakú šiestačku ako ona, čo by chcela a nebála sa v sebe skúsiť mať jeho veľkú kládu, že hľadá mladučku, ktorá by chcela skúsiť jeho veľkého vtáka, alebo ho aspoň honiť, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom orálneho styku v jeho aute, a to aj za finančnú odmenu,

v bode 5/ dňa 30. januára 2019 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete X..K..D..E. pod užívateľským menom „G.“ komunikáciu s nestotožnenou osobou, vystupujúcou pod užívateľským menom „E.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 22. februára 2019, obvinený zistil, že maloletá má 12 rokov, počas komunikácie mal obvinený na maloletú neustále sexuálne narážky, informoval ju o svojich sexuálnych skúsenostiach s análnym aj pohlavným stykom s deťmi, detailne jej popisoval rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku,

v bode 6/ dňa 21. októbra 2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete X..K..D..E. pod užívateľským menom „G.“ komunikáciu s nestotožnenou osobou, vystupujúcou pod užívateľským menom „C.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 8. februára 2019, obvinený zistil, že maloletá má 13 rokov, uviedol jej, že ho vzrušujú veľmi mladé dievčatá a hľadá mladučku, ktorá by chcela skúsiť jeho veľkého vtáka, alebo ho aspoň honiť, popisoval jej rôzne sexuálne praktiky, na ktoré ju nahováral a od maloletej vyžadoval stretnutie za účelom pohlavného styku aj s jej desaťročnou sestrou,

v bode 7/ dňa 23. mája 2018 z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete X..D..E., vystupujúc pod užívateľským menom G..E., zaslal prostredníctvom rýchlej pošty po predchádzajúcej komunikácii C. H., nar. X. C. XXXX, bytom R. č. XXX/XX, D. D., vystupujúcou pod užívateľským

menom C..E., fotografiu nahej maloletej osoby ženského pohlavia z pohľadu spredu na prsia a prirodzenie, pričom obvinený od presne nezisteného času do 25. februára 2019 v rodinnom dome č. XXXX v obci R. D. C. mal uložených vo svojom osobnom počítači - notebook ACER striebornej farby K. H. v adresári N..W. D.(X)/. H. a na CD nosiči zn. D. XXX G., ktoré boli zaistené obvinenému počas výkonu domovej prehliadky, celkovo 1473 obrázkových súborov (fotografií) a video súborov, určených na sexuálne účely, na ktorých sú zachytené zjavne maloleté osoby, niektoré aj mladšie ako 10-11 rokov, najmä ženského, ale aj mužského pohlavia s obnaženými genitáliami a pri vykonávaní rôznych sexuálnych praktík, ako je sebaukájanie, pohlavný styk, orálny styk, análny styk medzi sebou navzájom ako aj s dospelými osobami, ktoré obvinený v prílohách zasielal v časovom rozmedzí od 25. augusta 2018 do 25. februára 2019 prostredníctvom sociálnej siete X..K..D..E. pod užívateľským menom „G.“ na rôzne užívateľské kontá ako „G.“, „G.“, „G.“, „XXXXpetoXXX“, C.“, „U.“, „E..D.“, „H.“ a mnoho ďalších,

v bode 8/ dňa 2. septembra 2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete X..K..D..E. pod užívateľským menom „G.“ komunikáciu s nestotožnenou osobou, vystupujúcou pod užívateľským menom „U.“, pričom počas komunikácie ktorá prebiehala do 3. februára 2019, obvinený zistil, že užívateľ má 16 rokov a vzrušujú ho malé dievčatá, na čo používateľ konta „U.“ zaslal obvinenému 5 ks fotografií zjavne maloletých detí ženského pohlavia s obnaženými genitáliami a spýtal sa obvineného, či vie zohnať nejaké mladučké dievča za účelom pohlavného styku, na čo mu obvinený zaslal dve fotografie nahej maloletej osoby ženského pohlavia s tvárou a jednu fotografiu bez tváre s detailným záberom na obnažené prirodzenie a užívateľovi konta uviedol, že na fotografiách je jeho dcéra, ktorá má 12 rokov a môže ju poskytnúť užívateľovi za účelom pohlavného styku, pričom podľa dohody obvineného s užívateľom konta U.“ sa pohlavný styk mal odohrávať na druhý deň vonku v prírode, kde mal prísť obvinený za užívateľom aj s dcérou,

v bode 9/ dňa 7. septembra 2018 začal z presne nezisteného miesta prostredníctvom sociálnej siete X..K..D..E. pod užívateľským menom „G.“ komunikáciu s nestotožnenou osobou, vystupujúcou pod užívateľským menom „K.“, pričom počas komunikácie, ktorá prebiehala do 11. septembra 2018, obvinený zistil, že užívateľa vzrušujú malé dievčatá a ponúkol mu svoju maloletú dcéru za účelom pohlavného styku a za túto službu požadoval od užívateľa sumu 1.000,- Eur, pričom obvinený užívateľovi uviedol, že jeho dcéra má 12 rokov, dávno nie je panna, je veľmi úzka a musí držať, lebo vie, na čo je určená a keď dobre zaplatí, môže ju zákazník aj fackať, nadávať jej a tvrdo narážať, na čo užívateľ konta obvinenému uviedol, že suma 1000, € za pohlavný styk s dvanásťročným dievčaťom sa mu zdá vysoká a sľúbil obvinenému, že mu nájde iného záujemcu.

Obvinenému bol podľa § 201 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona). Zároveň podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky a podľa § 73 ods. 4 Trestného zákona sexuologické liečenie ústavnou formou. Zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks papierové vrece s obsahom: 1 ks tablet M. J. J.-XXXM-D. + nabíjačka, 1 ks mobilný telefón Samsung čiernej farby, IMEI, XXXXXXXXXXXXXXXX, I. E. XXXX, 1 ks mobilný telefón Huawei, F. M., X.-M., čiernej farby bez IMEI, 1 ks USB kľúč, modrý, nápis N. E., 1 ks tablet zn. M., F., bieločiernej farby, 1 ks Titan gel, 9 ks CD G. XXX G., 1 ks mobilný telefón T. D. M., modrej metallickej farby, IMEI: nezistené, model K.-M., 1 ks papierová krabica s obsahom: 1 ks externý disk K. V. V. XX, bez výr. č., čiernej farby, 1 ks mobilný telefón T. R. W., s koženým obalom, PIN XXXX, 1 ks notebook ACER E. W. K. H. E. number: U. s nabíjačkou a heslom do PC XXXX, 1 ks tablet uhlopriečka „8“ zn. H. bez výrobného čísla, 1 ks tablet uhlopriečka „10“ zn. T. bez výrobného čísla, 1 ks videokazeta VHS zn. F. bez popisu v bielom plastovom obale, 1 ks G. E. D. L. 2 GB s adaptérom, 17 ks CD + DVD v dvoch plastových obaloch, 8 ks CD + DVD v plastovom obale, 1 ks T. N. X. Y. Č. W., v. č.- nečitateľné, 8 ks CD + DVD bez plastového obalu s tým, že podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

K tomu najvyšší súd poznamenáva, že chronologicky je potrebné rozhodnúť najskôr o trestoch a až

následne o ochranných opatreniach.

Na základe podaného odvolania obvineným G. E. Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3To/40/2021, z 31. augusta 2021, nezistiac dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, rozhodol tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného zamietol.

Obom vyššie uvedeným rozhodnutiam predchádzal rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6Tk/3/2020, z 9. marca 2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/26/2021, z 27. apríla 2021, ktorým krajský súd podľa 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok, konštatujúc nepreskúmateľnosť v úvahách, ktoré okresný súd viedli k výroku o vine. Postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/40/2021, z 31. augusta 2021, ako aj konaniu, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, podal obvinený G. E. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vladimíra Fraňa (plnomocenstvo, č. l. 1688 súdneho spisu) dovolanie, a to z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku.

Vô vzťahu k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku] obvinený G. E. považuje skutočnosť, že nebolo vyhovené návrhu obhajoby na priame vypočutie maloletých H. a U. na hlavnom pojednávaní. Menovaný nevidí dôvod na uplatnenie výnimky súdom zo zásady bezprostrednosti a priamosti dôkazov vykonávaných na hlavnom pojednávaní, lebo to by nemalo u H. nepriaznivo ovplyvniť jej vývoj. Výpoveď U. je podľa neho zaujatá a tendenčná. Za ďalšiu skutočnosť k uvedenému dovolaciemu dôvodu považuje obvinený odmietnutie návrhu obhajoby na vykonanie kontrolného znaleckého posudku k posudkom znalkyne PhDr. Eleny Fortis. V súvislosti s uvedeným namietal aj to, že súd nerešpektoval názor iného znalca, MUDr. Meszárosovej o tom, že súvis posttraumatickej stresovej poruchy nie je možné určiť jednoznačne a klásť za vinu obvinenému. Súd odignoroval závery znalca o nízkej vierohodnosti U. neposúdil dôvody posttraumatickej stresovej poruchy H.

Obvinený s poukazom na skutočnosť, že napadnutý rozsudok je v poradí druhým rozhodnutím okresného súdu, namietol, že prvostupňový súd napadnutý rozsudok opäť vydal s tým istým odôvodnením a s tými istými nedostatkami, pričom žiadnu z vytýkaných skutočností neodstránil. Po vrátení veci na nové konanie a rozhodovanie súd nevykonával žiadne dokazovanie, ktorým by sa pokúsil odstrániť odvolacím súdom vytýkané skutočnosti. Prvostupňový súd taktiež nanovo nevyhodnotil, neanalyzoval, ani nevysvetlil svoje pôvodné úvahy a na týchto iba zotrval. Nezaoberal sa zákonnosťou zistenia a stotožnenia páchatelia skutkov vedených pod bodmi 2/ až 9/, zákonnosťou zabezpečenia rozhodujúcich podkladov pre formuláciu skutkov od prevádzkovateľov portálov, na ktorých komunikácia a výmena fotografií mala prebiehať. V tomto smere obvinený počas celého konania vytýkal viaceré nedostatky.

Napokon k vyššie uvedenému dovolaciemu dôvodu obvinený G. E. namietol údajnú rekogníciu, ktorú mala absolvovať poškodená C., keď ako sama uviedla, počas výsluchu na polícii obvineného mala opoznať podľa predložených fotografií. Podľa obvineného sa však v súdnom spise žiadna zápisnica o rekognícii ani iná zmienka o jej vykonaní nenachádza. Porušenie práv obhajoby sa podľa menovaného teda týkalo nielen porušenia rovnosti strán a kontradiktórnosti pri vykonávaní dôkazov, ale predovšetkým v neochote preukazovať rozhodujúce skutočnosti.

Vô vzťahu k tvrdeniu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku], obvinený uviedol nasledovné (mutatis mutandis): „Prvostupňový súd sa pri skutku v bode 1/ stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku, ktorá nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, a to ani základná ani kvalifikovaná skutková podstata. Pre naplnenie skutkovej podstaty zločinu sexuálne zneužívanie sa vyžaduje vykonanie súložu alebo iné sexuálne zneužitie osoby mladšej ako 15 rokov. V priebehu konania bolo znalecky preukázané, že súlož s maloletou H. obvinený nevykonával, pretože táto bola ešte panna. Maloletá H. vo svojej výpovedi jednoznačne vyvrátila aj sexuálne uspokojenie iným spôsobom. Obvinený svoju dcéru miluje ako každý rodič a je samozrejmé, že si ju rád k sebe pritúlil. Týmto spôsobom prejavoval náklonnosť, nehu a cit vo vzťahu k mal. H.. Nikdy

by si však nedovolil prekročiť prah prípustného kontaktu a nikdy tak nekonal so sexuálnym podtónom. Napokon mal. H. vyvrátila tieto obžalobou uvádzané skutočnosti a obvinený aj z dôvodu nevierohodnosti výpovede mal. U. to celé vidí ako snahu bývalej manželky mu uškodiť. Pokiaľ by sa malo diať konanie, ktoré sa obvinenému kladie za vinu, tak prejavy a následky tohto konania by boli určite postrehnuté nielen v okolí ich bydliska, ale najmä aj v škole. Toto sa však nepreukázalo. Pri správnom právnom posúdení skutku a správnom vyhodnotení dôkazov mal súd postupovať pri skutku 1/ v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a neklásť tento skutok obvinenému za vinu, nakoľko je tu prevaha dôkazov, ktoré vinu obvineného a spáchanie skutku spochybňujú“.

Obvinený G. E. vo svojom dovolaní ďalej uviedol (mutatis mutandis): „Posttraumatická stresová porucha zistená u mal. H. nemôže byť kvalifikovaná ako ťažká ujma, nakoľko nezodpovedá definícii ťažkej ujmy na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 a 4 Trestného zákona. Rovnako obvinený nesúhlasí s tým, že tento skutok mal v bodoch 1/ až 6/ naplňať skutkovú podstatu prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže. V súvislosti so skutkom 7/, za ktoré bol obvinený uznaný za vinného, je obvinený toho názoru, že nie je možné mu vyčítať a trestnoprávne ho postihovať za to, že obsahom pamäte jeho počítača boli fotografie s pornografickou tematikou. Pokiaľ sa v uvedených fotografiách nachádzali aj fotografie maloletých osôb, tak nešlo o úmyselné zhromažďovanie týchto fotografií. Úlohou súdu bolo striktné vyselektovať, za ktoré konkrétne fotografie a iný nájdený materiál ho chce uznať za vinného a akým spôsobom sa tento materiál dostal do počítača alebo iného zariadenia obvineného. Nakoľko ide o úmyselný trestný čin, je potrebné preukázať, ktoré fotografie a iný materiál sťahoval a zhromažďoval vedome, úmyselne a ktorý bol takto uložený neúmyselne, do tzv. vyrovnávacej pamäte. Pre príslušné znalecké dokazovanie je zodpovedanie týchto nevyhnutných otázok jednoduché a bolo v záujme obžaloby takéto dokazovanie iniciovať a nie povinnosťou obhajoby. Taktiež pri právnej kvalifikácii skutku 7/ sa podľa názoru obvineného nejedná o kvalifikovanú skutkovú podstatu, nakoľko závažnejší spôsob konania nie je ani uvedený v definovaní skutku a nebol ani predmetom dokazovania.

V súvislosti so skutkami 2/ - 3/ je obvinený toho názoru, že sa nemôže jednať o zločin výroby detskej pornografie, pokiaľ fotografie považované za detskú pornografiu, boli vyhotovené skôr, ako mal možnosť s poškodenými osobami o ich zaslaní komunikovať. Tieto skutočnosti však súd nijako neobjasnil a rovnako ani neobjasnil, či tieto fotografie zobrazujú práve časti tel tých dievčat, ktoré ich obvinenému mali poslať. Rovnako pri skutku 2/ nebolo preukázané, že obvinený mal posilať fotografie, na ktorých bolo zachytené práve telo obvineného.

Súd taktiež nesprávne kvalifikoval konanie v bodoch 8/ a 9/ ako pokračovací zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ani základná skutková podstata tohto trestného činu. Obvinený svoju dcéru nikdy nikomu tak, ako sa mu kladie za vinu, ani iným spôsobom neponúkal. Dokonca bolo znalecky antropologicky vyvrátené, že by sa malo jednať o dcéru obvineného. Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin kupliarstva je nutné tiež stotožniť používateľov uvedených „nickov“ a tieto osoby vypočítať k tomu, aký dojem, aký pocit a akú reakciu mohla komunikácia s nimi u nich zanechať a do akej miery ju brali vážne a do akej miery v nej oni vystupovali vážne“.

S poukazom na vyššie uvedené obvinený G. E. žiadal, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v § 2 ods. 2, ods. 9, ods. 10, ods. 17 a ods. 18 Trestného poriadku, a aby súčasne s vyššie uvedeným výrokom dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutia a prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol, avšak v súlade s § 388 ods. 2 Trestného poriadku v inom zložení senátu.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III, ktorá vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedla, že tento obvinený G. E. neobhájil. Vo vzťahu k nevypočutiu maloletej H. a maloletej U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obe maloleté boli vypočuté v prípravnom konaní za dodržania všetkých zásad uvedených v § 135 Trestného poriadku za použitia obrazovo zvukových nahrávacích prostriedkov. Takto zachytený výsluch bol následne v konaní pred súdom vykonaný prehratím tejto zvukovo-obrazovej nahrávky. Odsek 2 predmetného ustanovenia predstavuje výnimku zo zásady ústnosti s poukazom na § 2 ods. 18 a zásady bezprostrednosti s poukazom na § 2 ods. 19 Trestného poriadku. V zmysle § 270 ods. 2 Trestného poriadku sa teda uvedený výsluch vykonal ako dôkaz na technickom zariadení, pričom výsluch takejto maloletej osoby (uvedenej v § 158 ods. 3 Trestného poriadku) sa v konaní pred súdom vykoná len

výnimočne. Z uvedeného je podľa prokurátorky zrejmé, že práva obvineného na spravodlivý proces nemohli byť porušené. K predmetnej nahrávke sa dokonca vyjadrovala znalkyňa PhDr. Elena Fortis s presným popisom k nonverbálnym prejavom maloletej a analýzou jej výpovede, ktoré taktiež tvorili podklad jej znaleckého posudku. Prokurátorka ďalej konkrétne poukázala na výpoveď svedkyne poškodenej maloletej H. na č. l. 258-264 a na výpoveď svedkyne poškodenej maloletej U. na č. l. 248-249.

K obvineným namietanému odmietnutiu návrhu obhajoby na vykonanie kontrolného znaleckého posudku k posudkom znalkyne PhDr. Eleny Fortis, pričom súd nerešpektoval názor iného znalca, MUDr. Meszárosovej, že súvis posttraumatickej stresovej poruchy nie je možné určiť jednoznačne a klásť za vinu obvinenému, sa prokurátorka plne stotožnila s odôvodnením Krajského súdu v Bratislave na strane 22 uznesenia, sp. zn. 3To/40/2021, a nasl. Zároveň dodala, že práve uvedené posudky si neodporujú, skôr psychologický posudok dopĺňa psychiatrický posudok v oblastiach, kde znalkyňa MUDr. Denisa Meszářosová nemohla vyjadriť jasnú odpoveď na položené otázky.

Vo vzťahu k vykonanej rekognícii, ktorej zákonnosť obhajca obvineného spochybnil, tak k tomu prokurátorka uviedla, že sa nejednalo o vykonanie rekognície v zmysle Trestného poriadku, ale o vyjadrenie k doposiaľ zabezpečeným dôkazom a poukázala na výpoveď svedkyne - poškodenej Y. C.. Prokurátorka ďalej uviedla, že čo sa týka zaistených fotografií z rôznych nosičov a médií, tieto boli zaistené zákonným spôsobom, a to na základe príkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a následne boli podrobené znaleckému skúmaniu. V ďalšej časti svojho vyjadrenia k dovolaniu obvineného G. E. prokurátorka poukázala na jednotlivé analýzy komunikácie získané zo znaleckej expertízy.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátorka uviedla, že sa plne stotožňuje s názormi vyjadrenými v dovolaní napadnutom uznesení krajského súdu, ktoré sa zaoberá vyhodnotením jednotlivých dôkazov vykonaných či už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pre súdom a odôvodňuje, ktoré dôkazy viedli prvostupňový súd k uznaniu viny. Do pozornosti vo vzťahu k posttraumatickej stresovej poruche a námietky obhajoby k vyhodnoteniu ako ťažkej ujmy na zdraví je potrebné dať podľa prokurátorky do pozornosti rozhodnutie R 51/1983, kde podľa súdnej praxe je ťažkou ujmovou na zdraví podľa § 123 ods. 3 Trestného zákona aj duševná porucha trvajúcu dlhšiu dobu, čo nepochybne podľa prokurátorky v danom prípade bolo splnené.

Ďalej uviedla, že krajský súd dôsledne vyhodnotil úmysel obvineného aj pôvod jednotlivých pornografických fotografií, a to akým spôsobom boli zabezpečené do vyšetrovacieho spisu, a to vo vzťahu k dokazovaniu vykonaného v bode 7 obžaloby a do pozornosti dala znalecký posudok znalca v odbore elektrotechnika, odvetvia riadiaca a výpočtová technika, B. Q..

V súvislosti s vyššie uvedeným prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného G. E. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), obsahuje odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že nie je možné o dovolaní rozhodnúť v súlade s návrhom obvineného, pretože je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Dovolanie z hľadiska systematiky Trestného poriadku radíme k mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že jeho uplatnením sa zasahuje do právoplatného rozhodnutia. Následkom dovolania môže byť narušenie stability konečného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, a preto pri jeho uplatnení musí výrazne akcentovať záujem na zákonnosti a spravodlivosti rozhodnutia alebo aj konania, ktoré takémuto rozhodnutiu predchádzalo, nad záujmom na stabilite a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. To vyžaduje existenciu zásadných, resp. podstatných chýb, pre ktoré nemôže napadnuté rozhodnutie obstať a kedy nemožno na právoplatnosti viac trvať. Dovolanie si preto nemožno zamieňať s odvolaním, a teda s ďalšou riadnou opravnou inštanciou.

Skôr, než Najvyšší súd Slovenskej republiky sústreďí svoju pozornosť na analýzu uplatnených dovolacích dôvodov, považuje za potrebné podotknúť, že jeho viazanosť dôvodmi podaného dovolania v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa netýka formálno-právneho uplatnenia niektorého (či viacerých) z dovolacích dôvodov vymedzených v § 371 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku, ale vecných chýb, ktoré dovolateľ vo svojom podaní namietol v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku. Zodpovednosť za kvalitu podaného dovolania tak v súlade s uvedeným znáša výlučne dovolateľ, keďže iba ten svojím podaním určuje mantinely prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky teda nemôže na seba preberať vlastnú aktivitu dovolateľa a iniciatívne zisťovať chyby v napadnutom rozhodnutí, či v jemu predchádzajúcom konaní, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov. Ak však najvyšší súd zistí, že vymedzenie chýb napadnutého rozhodnutia a konania zodpovedá inému dovolaciemu dôvodu než tomu, ktorý označil obvinený, podradí toto vymedzenie pod zodpovedajúci dovolací dôvod (k tomu R 120/2012).

K jednotlivým dovolacím námietkam obvineného najvyšší súd chronologicky uvádza nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (za splnenia ďalších podmienok) môže založiť okolnosť spočívajúca v tom, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Z citovaného vyplýva, že k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu nemôže dôjsť pri akomkoľvek porušení práva obvineného na obhajobu, ale toto porušenie musí dosahovať určitú zásadnú intenzitu, čím sa má na mysli najmä porušenie práva na povinnú obhajobu v zmysle § 37 Trestného poriadku. V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pritom za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, ods. 11 Trestného poriadku, ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku (ZSP 21/2010, R 7/2011, ZSP 16/2013, R 14/2015). Trestný poriadok totiž neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti. V tomto smere platí výlučne zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Výkonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv obvineného teda nie je porušením jeho práva na obhajobu a v zmysle toho ani adekvátnym dovolacím dôvodom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tieto teoretické východiská poukazuje práve z toho dôvodu, že obvinený G. E. neurčil priamo námietku, v čom vidí pochybenie týkajúce sa porušenia práva na obhajobu podľa uvedeného dovolacieho dôvodu. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu uvádza, že postup okresného ako aj krajského súdu bol bez pochybenia, lehota na prípravu hlavného pojednávania bola zachovaná u obvineného a aj u jeho obhajcu. Vo vzťahu ku skutkom, ktoré boli obvinenému kladené za vinu, sa obvinený mal možnosť vyjadriť a rovnako tak aj k dôkazom, ktoré boli vykonávané na hlavnom pojednávaní. Menovaný bol počas celého konania riadne zastúpený, a preto vzhľadom na uvedené nemožno zaujať stanovisko, že došlo k naplneniu uvedeného dovolacieho dôvodu. Obvinený v rámci uvedeného dovolacieho dôvodu namietal nasledujúce skutočnosti:

- nebolo vyhovené návrhu obhajoby na priame vypočutie maloletej H. a maloletej U. na hlavnom pojednávaní,
- odmietnutie návrhu obhajoby na vykonanie kontrolného znaleckého posudku k posudkom znalkyne PhDr. Eleny Fortis,
- rekognícia, ktorú mala absolvovať poškodená C., keď ako sama uviedla, počas výsluchu na polícii obvineného mala opoznať podľa predložených fotografií.

Možno súhlasiť s dovolateľom v tom, že rozhodnutie súdu o odmietnutí návrhov na doplnenie dokazovania môže za istých okolností predstavovať porušenie práva na obhajobu. Stane sa tak vtedy, ak

súd nevysvetlí zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nadbytočnosť a nepotrebnosť doplnenia dokazovania a zároveň existujú ďalšie skutočnosti naznačujúce, že celé konanie bolo vedené neobjektívne a zjavne nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu. Len v takom prípade by bolo možné konštatovať porušenie práva na obhajobu obvineného tzv. arbitrárnym rozhodnutím súdu podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku. V posudzovanej veci však takýto stav nenastal, pretože nebolo zistené, že by konanie vedené voči obvinenému bolo uskutočňované v rozpore s pravidlami práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru. Súd náležite vysvetlil, prečo odmietli vyššie uvedené dôkazy vykonať. Namietanie údajnej rekognície poškodenou C. je subjektívnym tvrdením obvineného, ktoré nezodpovedá obsahu spisu. Nešlo o rekogníciu v zmysle § 126 Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súdom neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Tiež si treba uvedomiť, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, lebo v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd konštatuje, že súdom odmietnutý návrh obvineného na doplnenie dokazovania (priame vypočutie maloletej H. a maloletej U. na hlavnom pojednávaní a odmietnutie návrhu obhajoby na vykonanie kontrolného znaleckého posudku k posudkom znalkyne PhDr. Eleny Fortis), a tým nevyhovenie jeho požiadavke na ďalší postup súdu pri dokazovaní podľa jeho predstáv, nevyvolalo pre obvineného negatívne ovplyvnenie práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) a práva na obhajobu (špeciálne) tak, aby tento postup súdu mohol byť považovaný za taký nedostatok súdneho konania, ktorý by oprávňoval najvyšší súd vysloviť naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Vo vzťahu k vykonanej rekognícii, ktorú mala absolvovať poškodená C., keď ako sama uviedla, počas výsluchu na policii obvineného mala opoznať podľa predložených fotografií, dovolací súd udáva, že sa nejednalo o vykonanie rekognície v zmysle Trestného poriadku, ale o vyjadrenie k doposiaľ zabezpečeným dôkazom, čo v podstate správne skonštatovala aj prokurátorka vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu.

O odmietnutí vykonania dôkazov navrhnutých obhajobou prvostupňový súd riadne rozhodol v zmysle ustanovenia § 272 ods. 3 Trestného poriadku, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodnil v písomnom vyhotovení rozsudku na str. 39.

Čo sa týka námietky vo vzťahu k nedostatočnému a nepresvedčivému odôvodneniu rozhodnutia v písomnom vyhotovení rozsudku prvostupňového súdu, k nej je potrebné uviesť, že s uvedenou okolnosťou sa primerane kriticky a dôrazne vysporiadal odvolací súd na strane 14 vlastného uznesenia. V podstate skonštatoval, že ani po zrušení a vrátení veci prvostupňový súd nenaplnil požiadavky § 168 Trestného poriadku, ale vzhľadom na väzobné stíhanie sa rozhodol uvedený nedostatok odstrániť, lebo rozhodnutie okresného súdu pokladal za vecne správne. Následne odvolací súd rozsiahlo vyhodnotil vykonané dôkazy, na základe ktorých bol prvostupňovým súdom ustálený skutkový stav.

K námietke, že prvostupňový súd sa nezaoberal zákonnosťou zabezpečenia dôkazov pri skutkoch v bodoch 2/ až 9/, je potrebné uviesť, že nekorešponduje s výsledkami dokazovania. S touto sa dôsledne vysporiadal odvolací súd na stranách 23 až 26 svojho uznesenia.

Najvyšší súd uzatvára, že z postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale tiež súdov nižších stupňov

počas celého doterajšieho trestného konania nevyplýva, že by tieto neprejavili rešpekt k právam obvineného, najmä v súhrne k právu na spravodlivý proces a konanie realizovali účelovo v jeho neprospech. S poukazom na uvedené dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nebol naplnený.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Vo vzťahu k uvedenej dovolacej námietke dovolací súd konštatuje, že ju obvinený G. E. vysvetľuje tým, že súd by mal pri správnom posúdení skutku a správnom vyhodnotení dôkazov vychádzať zo zásady „in dubio pro reo“, nakoľko je tu prevaha dôkazov, ktoré vinu spochybňujú.

Najvyšší súd na podklade dovolania obvineného, či generálneho prokurátora podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku, prípadne osôb uvedených v § 369 ods. 5 Trestného poriadku nemôže preskúmavať správnosť zisteného skutku a postup, akým konajúce súdy v konkrétnej veci vyhodnotili dôkaznú situáciu, nakoľko k takejto činnosti nedochádza na poklade hmotnoprávnych, ale procesných ustanovení (k tomu pozri R 57/2007-II, ZSP 46/2013-II, R 47/2014-II). Inými slovami povedané, dovolací súd je zásadne viazaný skutkovým stavom (ako je uvedený v napadnutom rozhodnutí), ku ktorému vo veci dospeli nižšie konajúce súdy. Ani namietanie rozsahu vykonaného dokazovania či spôsobu, akým súdy hodnotili jednotlivé dôkazy a dôkaznú situáciu ako celok, nespadá pod ktorýkoľvek dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku.

Právna kvalifikácia stíhaného trestného činu ako v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona; v bodoch 1/ - 6/ z pokračovacieho prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona; v bodoch 2/ - 3/ z pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Trestného zákona; v bodoch 3/ - 6/ z pokračovacieho prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201a Trestného zákona; v bode 7/ zo zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a v bodoch 8/ a 9/ z pokračovacieho zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona v rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6Tk/3/2020, z 1. júna 2021, je správna. Zároveň nemožno konštatovať ani porušenie iného vecne relevantného hmotnoprávneho ustanovenia. Preto je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a so zreteľom na to nemohol konštatovať naplnenie ani tohto dovolacieho dôvodu.

Ku skutku v bode 1/ rozsudku, ktorým obvinený spáchal obzvlášť závažný zločin sexuálneho zneužívania, najvyšší súd zdôrazňuje, že ide o tzv. alternatívnu skutkovú podstatu a ustálený skutkový stav plne korešponduje s právnou vetou rozsudku. Posttraumatická stresová porucha s následnou depresívnou poruchou ťažkého stupňa so závažnými somatickými a inými príznakmi je ťažkou ujmovou na zdraví tak, ako to dostatočne presvedčivo vysvetlil odvolací súd na podklade vykonaného znaleckého dokazovania. Intenzita obmedzení maloletej je vyjadrená v posledných štyroch riadkoch skutkovej vety.

Ťažkou ujmovou na zdraví je okrem iného podľa § 123 ods. 3 písm. i) Trestného zákona porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Podľa § 123 ods. 4 Trestného zákona sa poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala

obvyklý spôsob života poškodeného. Konajúce súdy v skutku jasne a zrozumiteľne ustálili, že aj v čase vyhlásenia rozsudku si porucha zdravia naďalej vyžaduje rôznu odbornú starostlivosť, teda nie sú pochybnosti o tom, že vyššie uvedená zákonná doba bola výrazne prekročená. V súlade s uznesením odvolacieho súdu aj najvyšší súd odkazuje na rozhodovaciu prax (R 51/1983).

Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku v bode 7/, táto plne zodpovedá ustáleným skutkovým záverom. Podľa § 138 písm. j) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách. Nezodpovedá preukázaným zisteniam tvrdenie dovolateľa, že uvedené nie je definované v skutku a nebolo predmetom dokazovania.

Námietky dovolateľa vo vzťahu ku skutkom 1/ až 6/, 2/ až 3/ a 8/ až 9/ sú hodnotiacou polemikou k vyhodnoteniu dôkazov odvolacím súdom, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav a z toho vyplývajúca právna kvalifikácia a kritikou tomu predchádzajúceho dokazovania. Tieto však majú povahu tzv. opakovaného odvolania a nezodpovedajú obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. S odvolacími námietkami obvineného sa podrobne a náležite zaoberal odvolací súd v písomnom vyhotovení uznesenia na stranách 15 až 29, a to aj s odkazmi na svoje predchádzajúce rozhodnutie. Už odvolací súd dal odpovede na otázky, ktoré môžu zakladať dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uzatvára, že v predmetnej veci nezistil naplnenie žiadneho z obvineným uplatnených dovolacích dôvodov, a preto rozhodol spôsobom, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.